

i det hele taget ikke på grund af afgivelse af pension og andre indtægter i forbindelse med indlæggelse mister muligheden for en mere langsigtet planlægning af deres økonomiske og sociale forhold.

Det er imidlertid vanskeligt at vurdere, hvor mange psykiatiske sygehuspatienter af denne kategori, der omfattes af reglerne om pensions- og indtægtsinddragelse på grund af de nuværende varighedskriterier. Vanskelighederne herved skyldes navnlig, at der ikke foreligger oplysninger om, i hvor mange tilfælde varighedskriterierne opfyldes på grund af summationsreglerne, dvs. i hvor mange tilfælde en række gentagne indlæggelser inden for et tidsrum af $1\frac{1}{2}$ år sammenlagt kommer op på henholdsvis 6 og 9 måneder. Så meget kan dog siges, at det er en stor del af pladserne på de psykiatiske sygehuse, der er belagt med patienter af denne kategori. Disse patienter, som altså nødvendigvis må behandles i længere tid på et sygehus enten ved en enkelt langvarig indlæggelse eller ved gentagne indlæggelser i en vis periode, men som ikke des mindre har gode udsigter til at blive udskrevet, respektivt helbredt, bør i princippet ikke være stillet anderledes end somatiske sygehuspatienter med hensyn til de økonomiske vilkår for behandling på sygehus.

Efter udvalgets opfattelse er det uholdbart at kræve indtægtsafgivelse af en patient, som har rimelig udsigt til at kunne udskrives, ligesom det er uholdbart straks at kræve indtægtsafgivelse af en patient, for hvem varighedskriteriet er opfyldt allerede ved indlæggelsen på grund af forudgående ophold i psykiatrisk institution inden for $1\frac{1}{2}$ år.

Reglen er uholdbar ikke blot set ud fra et ligestillingsprincip, men også fordi den i nogle tilfælde kan modvirke gennemførelsen af et hensigtsmæssigt behandlingsforløb. Det må påregnes, at nogle patienter vil forlange sig udskrevet, inden behandlingen er afsluttet, alene for at undgå at skulle afgive egne indtægter, ligesom det må påregnes, at andre patienter af samme grund vil nægte at lade sig genindlægge, selv om det af behandlingsmæssige grunde er indiceret.

Herudover har psykiatriudvalget foreslået, at indtægtsinddragselsreglerne bliver begrænset til personer på §7 år eller derover, jfr. bemærkningerne til §5 a, stk. 1.

De grunde, der er anført ovenfor for at supplere indtægtsinddragselsreglerne med en dispensationsmulighed, taler for, at også pensionsinddragselsreglerne bliver suppleret med en dispensationsmulighed.

Udvalget har imidlertid ikke ment at burde foreslå, at der på nuværende tidspunkt gennemføres ændringer i de gældende pensionsinddragselsreg-

ler for psykiatiske patienter, jfr. dog neden for om beregningen af varighedskriteriet ved gentagne indlæggelser.

Udvalget har herved lagt vægt på, at det af mange grunde er ønskeligt, at der findes en klar, objektiv, ensartet regel, som de sociale myndigheder praktisk kan administrere.

Endvidere — og navnlig — har udvalget lagt vægt på, at der i tilfælde hvor pensionen bortfalder for tidligt, dvs. hvor der er en rimelig udsigt til, at pensionisten kan udskrives til eget hjem, efter *den sociale lovgivning* (bistandsloven og/eller pensionslovene) kan ydes hjælp til betaling af husleje og andre faste udgifter.

Udvalget har i tilslutning hertil anført, at der i de tilfælde, hvor man må regne med, at pensionen vil bortfalde som følge af 6 måneders reglen, men hvor der er udsigt til, at patienten vil kunne udskrives til eget hjem, må tages kontakt med vedkommende socialforvaltning i god tid, forinden pensionen bortfalder, med henblik på at få afklaret spørgsmålet om hjælp.

For så vidt angår lommepengereglerne har psykiatriudvalget foreslået, at det nuværende behovskriterium for udbetaling af lommepenge (beløb til personlige fornødenheder) bliver suppleret med en regel om, at pensionister, hvis pension fremtidig bortfalder som følge af indlæggelse i psykiatrisk institution, skal have udbetalt lommepenge efter samme regler som for pensionister, der optages i plejehjem (bistandslovens §84). Dette betyder, at man for denne gruppe fraviger behovskriteriet.

Baggrunden for dette forslag er, at det efter udvalgets opfattelse er rimeligt, at alle patienter, hvis pension inddrages som følge af, at de bliver indlagt/optaget på en institution, får lommepenge, og at der ikke her bør skelnes mellem somatiske og psykiatiske patienter. Behovet for lommepenge er meget forskelligt for forskellige patienter, hvad enten de er somatiske eller psykiatiske, og for begge typer vil det i mange tilfælde være hensigtsmæssigt, at der ydes de pågældende bistand med administration af lommepengene. Men på dette område er det hverken rimeligt eller praktisk muligt at sætte en principiel grænse mellem somatiske og psykiatiske patienter.

Hertil kommer, at den nuværende ordning, hvor efter pensionister, der har indtægt eller formue, kan miste lommepenge ved indlæggelse i psykiatrisk institution, i praksis har vist sig vanskelig at acceptere for patienter og pårørende, særlig i de tilfælde, hvor der sker overflytning fra somatisk plejehjem.

Lovforslaget tilsigter at gennemføre de af psykiatriudvalgets forslag til ændringer af sygehuslo-